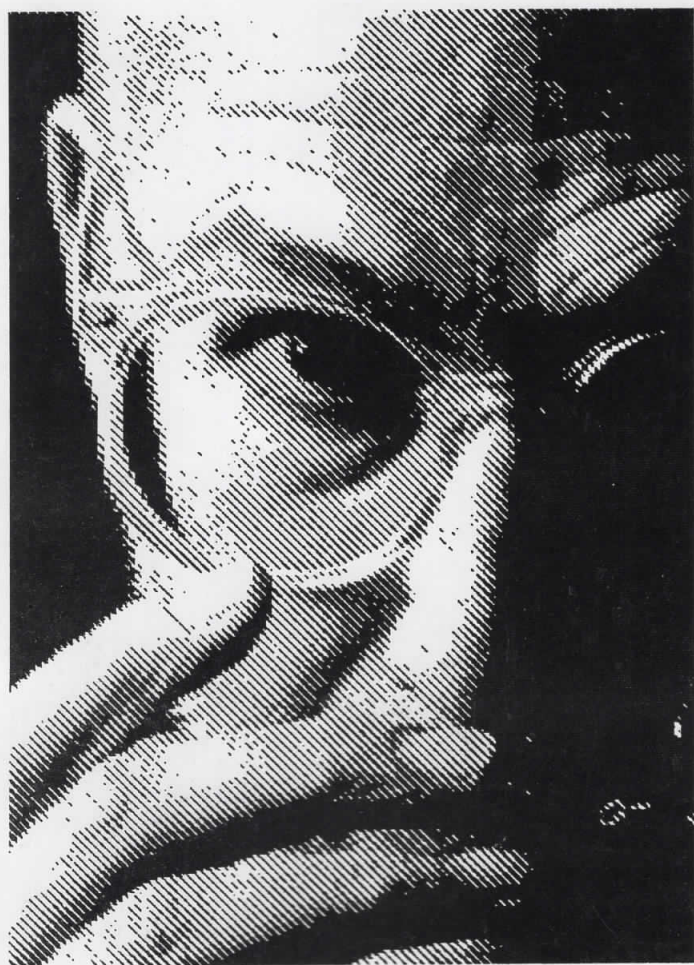

РОИ ЗАК

ΦΟΤΟΓΡΑΦΙΑ
1 8 3 9 1 9 8 9

Изложбата е вклучена во програмата за обележувањето на јубилејот на фотографијата.

Информативната служба на Американската амбасада
Американскиот центар во Скопје

РОН ЗАК

ПРОБИВ НА ДРУГАТА СТРАНА

ФОТОГРАФИИ

Скопје

Музеј на современата уметност

16-30 мај 1989

25 ГОДИНИ МУЗЕЈ
НА СОВРЕМЕНАТА
УМЕТНОСТ
СКОПЈЕ

BREAK ON THROUGH TO THE OTHER SIDE

Photographer Ron Zak's work is difficult to categorize. For what it's worth, so is Zak. The man and his work share both empathy and humor--as well as a love of paradox. From his early series, "American Pairs, Portraits and Aliases," to the most recent "Throne" series, he has incorporated a wide range of resounding images. These images: the middle class, homeless, veterans, Zak's relatives, transsexuals, are portrayed as individuals. Quite simply, with no political statement, and little judgement, Zak seems to suggest that any of his subjects could almost be the viewer. Although few of them bring to mind one's next-door-neighbor, he proffers the possibility that his subject might actually live next door. There is evidence of strong identification between the subject and the photographer.

Zak does not want to confine himself to portraits. In the early 1980s, he completed a project, "Ground Zero." By photographing the remnants of a society, he documented a culture through what was discarded. Yet each photograph of what may be referred to as garbage, appeals to both the aesthetic and intellectual senses. In keeping with Zak's refusal to clearly delineate professional borders, he is also a commercial photographer and an educator.

Ron Zak grew up in Pittsburgh, then a city of steel mills and workers. As a teenager, he spent a lot of time hanging around people on the fringe of society (in pool halls and bars) because it seemed to him that they chose their own destiny--made choices. Actually, Zak revels in life, he is a guy who wants to see, understand and to convey his images to his audiences, leaving it to them to figure out and take what they can and want from his work.

He doesn't consider his photos to represent a totality of a human being; they are fiction at a given instant in time. Rejecting an omniscient, divine role, Zak has tried to surrender control in the "Throne" Series, to have the subject help determine the self-

image he wants to project. Through their collaboration, they arrive at a synthesis of the subject's chosen self-image and Zak's perception of this image.

Zak's personal and professional philosophy embodies the relationship between creativity and intimacy. For him, the two are inextricably intertwined. He hopes that his photographs free the viewer of his conventions: that one sees a subject, appreciates its uniqueness and differences and is able to embrace these qualities. The fleeting contact between the photographer and subject is preserved in a portrait and made available to the audience, so that they, too, can participate in the intimacy. Zak wants people to step out of their boxes, conventions, to see and wonder what his subjects do and think.

By its very nature, a photograph documents an intimate view. Zak transports this intimacy, exposing the subject to the audience, not in an exploitative manner, but by fully revealing the individual's humanity (even if the subject is not actually a human being). He is not interested in alienating the viewer, through shock; instead, he wants to break through, take them, to the other side. It is his goal to bring the viewer to confront his limitations and surpass them.

Zak is the equalizer. He may photograph a prostitute, a fashion model or someone at the Belgrade train station--he presents us with the hypothesis that we are the same as these people. Ron Zak hopes that his work, while on a Fulbright fellowship in Yugoslavia, will reflect an outsider's insight into the country and its people, although he admits that it is difficult to come up with an in-depth view in a five-month time span. He is excited by the challenge to go beneath the surface and accepts that he is his own limitation. Perhaps one of his top ten tunes, Dig We Must by Psychic T.V. helps us to understand Zak's philosophy and work: one must keep going, to discover the other side.

Laura J. Silber

ПРОБИВ НА ДРУГАТА СТРАНА

Опусот на фотографот Рон Зак тешко може да се категоризира. Фотографијата и Зак се едно исто. И за авторот и за делото карактеристични се емпатијата и хуморот, како и љубовта кон парадоксот. Уште од една од првите серии Американски двојки, портрети и псевдоними, се до најновата американска серија "Трон", тој користи широк дијапазон впечатливи слики. Овие слики - луѓе од средната класа, бездомници, ветерани, роднини на Зак, транссексуалци - се портретирани како индивидуи. Крајно едноставно, без политички тонови и со малку судови, како Зак да ни сугерира дека скоро секој од неговите субјекти може да биде и посматрач. Иако ретко кој од нив не потсетува на некој сосед, Зак ни ја нуди можноста неговиот субјект навистина да ни е сосед. Очигледна е силна идентификација меѓу субјектот и фотографот.

Зак не сака да се ограничи само на портрети. Во почетокот на осумдесетите години тој заврши еден проект под наслов "Нулта точка". Фотографирајќи ги остатоците од едно општество, тој документира една култура преку отпадоците. Сепак, секоја фотографија на она што може да се нарече губре, апелира и на естетското и на интелектуалното чувство. Во склад со неговото одбивање јасно да ги определи професионалните граници, Зак е исто така и комерцијален фотограф и професор.

Рон Зак израсна во Питсбург, во тоа време град на железарници и работници. Како тинејџер, мина долго време дружејќи се со луѓе од маргините на општеството (во салиите за билјард и баровите), бидејќи мислеше дека тие самите си ја избираат судбината, дека самите решаваат. Всушност Зак е човек што ужива во животот, човек што сака да согледа, да разбере и да ги пренесе сликите на публиката, оставајќи таа самата да заклучува и да го издвои она што го сака од неговите дела.

Тој мисли дека неговите фотографии не ја претставуваат целокупноста на човековото битие, тие се само фикција во одреден временски момент. Отфрлајќи ја улогата на сензајко и бог, во серијата "Престол" Зак се обидува да се откаже од контролата и да му помогне на субјектот самиот да избере слика што сака да ја проектира. Преку заемна со-

работка, тие доаѓаат до синтеза на избраната слика од страна на субјектот и погледот на Зак кон оваа имагинација.

Личната и професионална филозофија на Зак се концентрира на односот меѓу креативноста и интимноста; за него двете нешта неразделно се испреплетуваат. Тој се надева дека неговите фотографии го ослободуваат посматрачот од конвенциите - дека човек гледа еден субјект, се цени неговата единственост и разликите, и е способен да ги асимилира овие квалитети. Кусниот контакт меѓу - фотографот и субјектот останува забележан во портретот и ѝ се нуди на публиката за да може и таа да учествува во интимноста. Зак сака луѓето да излезат од своите кафези, конвенции, и да се запрашаат што прават и што мислат неговите субјекти.

Со самата своја природа, фотографијата документира еден интимен поглед. Зак ја пренесува оваа интимност, изложувајќи го субјектот пред публиката, не за да го искористи, туку целосно откривајќи ја човечноста на единката (дури и ако субјектот не е човечко суштество). Тој не е заинтересиран да го оддалечи посматрачот по пат на шок; напротив, тој сака да пробие низ него и да го пренесе на другата страна. Цел му е да го наведе посматрачот да се соочи со границите и да ги надмине.

Зак е изедначувачот. Тој може да фотографира проститутка, манекенка или некој друг на Белградската железничка станица, нудејќи ни ја хипотезата дека сме исти како овие луѓе. Рон Зак се надева дека, додека се наоѓа Фулбрајтов стипендист во Југославија, неговите дела ќе го одразат погледот на еден надворешен посматрач врз една земја и нејзините луѓе, иако Зак знае дека е тешко да се направат подлабоки истражувања за време од пет месеци. Тој е возбуден пред предизвикот да се нурне под површината и прифаќа дека единственото ограничување е тој самиот. Можеби една од десетте најпопуларни песни на Psychic T.V. "Мораме да тргнеме" ќе ни помогне да ги разбереме филозофијата и делото на Зак - човек мора да оди напред, да ја открие другата страна.

Лора Ц. Силбер

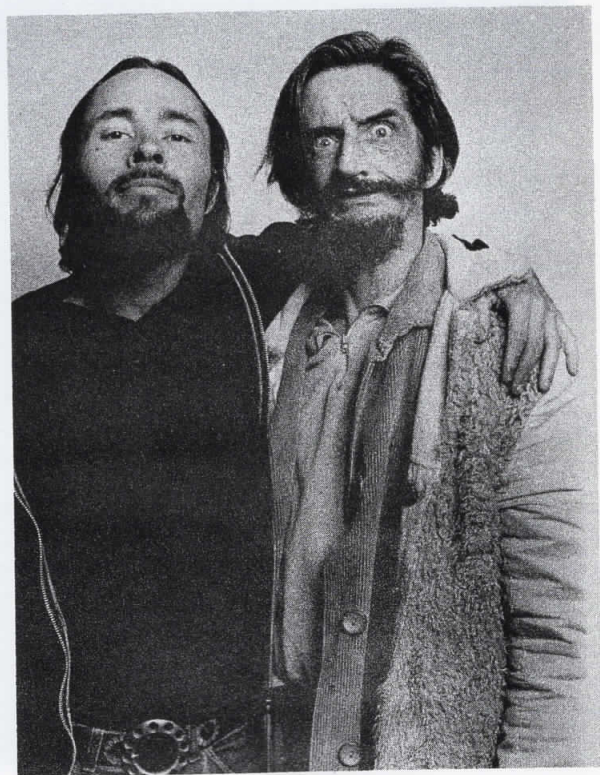

ОД СЕРИЈАТА: "АМЕРИКАНСКИ ДВОЈКИ; ПОРТРЕТИ И ПСЕВДОНИМИ"

ОД СЕРИЈАТА: "ВЕТЕРАНИ"

ОД СЕРИЈАТА: "НУЛТА ТОЧКА"

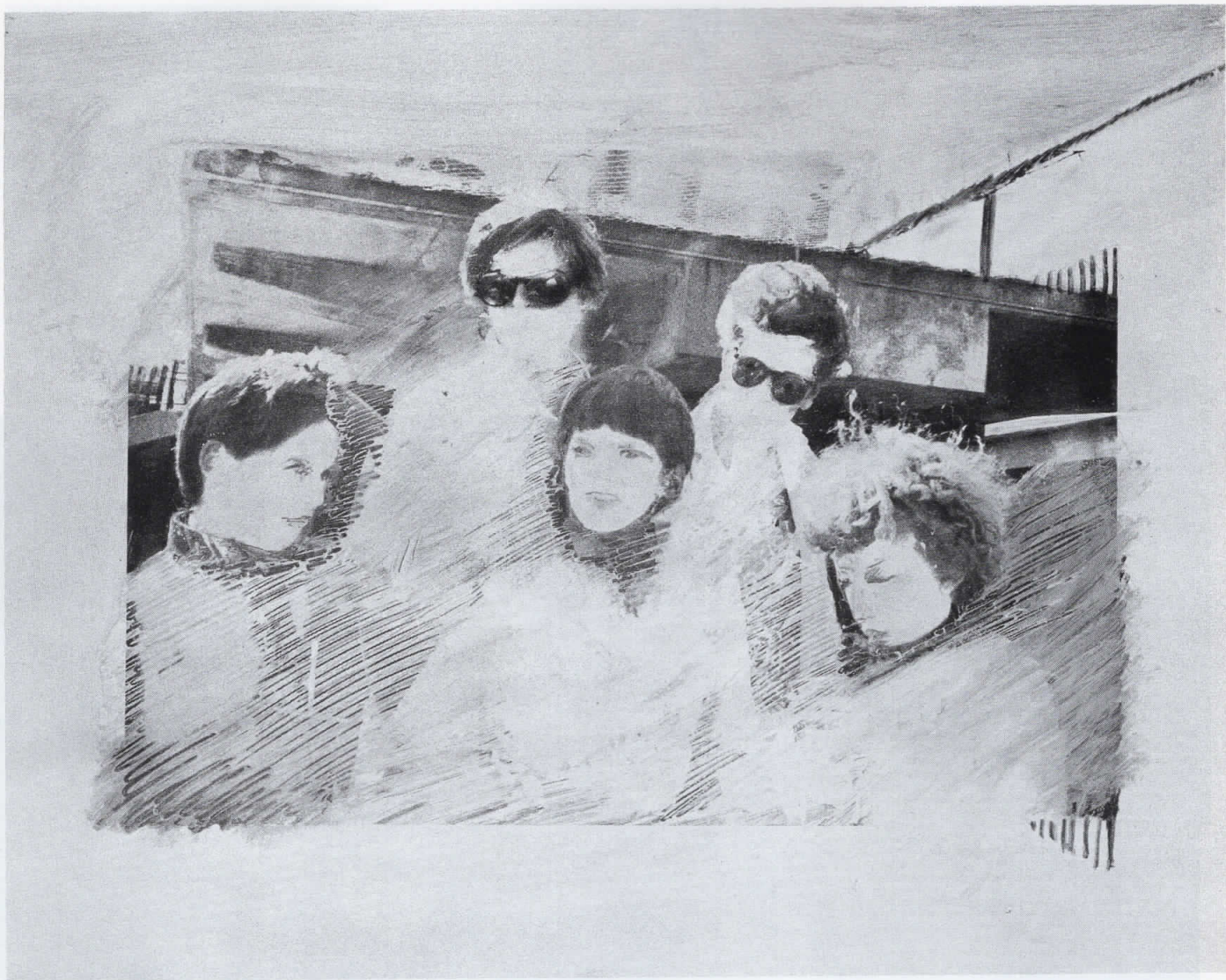
ОД СЕРИЈАТА: "МАНЕКЕНИ"

ОД СЕРИЈАТА: "АУТО 1000"

ОД СЕРИЈАТА СЛИКАНИ ФОТОГРАФИИ ВО СОРАБОТКА СО СТЕЈША

ЛЕМОН-БРЕЈДИ (STACIA LEMON-BRADY)

РОН ЗАК

Уметник на фотографијата
Моден фотограф, портретист илустратор
Уредник на фотографија
Роден 1946 година во САД

ОБРАЗОВАНИЕ

Магистрирал на Државниот универзитет на Калифорнија, Сан Франциско, оддел: уметност-фотографија.

Дипломирал на Државниот универзитет на Калифорнија, Сан Франциско, оддел: уметност-фотографија.

Завршил прв степен на Општинскиот колеџ во округот Алегени, Пенсилванија, оддел за психологија.

ПЕДАГОШКА РАБОТА

Калифорниски факултет за применета уметност, Оукленд, Калифорнија (од 1985 година до денес)
Фулбрајтов стипендист, Белградски универзитет, Југославија (од февруари до јуни 1989)
Колеџ Напа Вели, Напа, Калифорнија (од 1980 до денес)

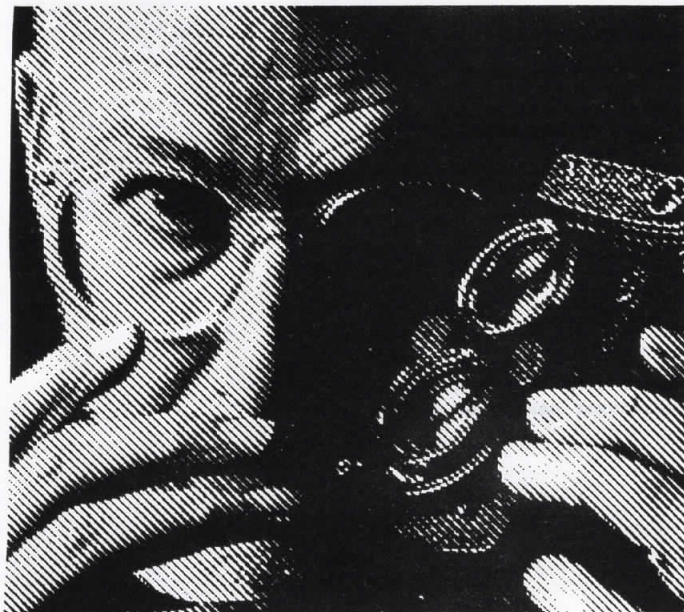
Гранка на Државниот универзитет Сонома, Ронерт Парк, Калифорнија
Main Street Arts, Напа, Калифорнија
Margin Open House, Сан Рафаел, Калифорнија
Разни работилници (на пример, Улиците на ателјето)

КУРСЕВИ

Професионална мапа
Портретирање
Осветление во ателјето
Основен, среден и виш курс по црно-бела фотографија
Изработка на колор-фотографии (негативи-слајдови)
Постдипломски семинар по критика

ОДБРАНИ ИЗЛОЖБИ

Перспективи од злогласниот кварт, Eye Gallery, Сан Франциско, септември 1988
Политурa, Ags Gallery, Сонома, октомври 1987
Разурнувачка моќ на градот - сон на предградието, Eye Gallery, Сан Франциско, април 1986

Арканум: живот во кутија, Ags Gallery, Сонома, септември 1985
Калифорнија: север/југ, Blatant Image Gallery, Питсбург, Пенсилванија, април 1985
Нова боја, Mendelson Gallery, Питсбург, Пенсилванија, август 1984
Уметнички фестивал во Сан Франциско (по покана), јуни 1983, јули 1984
Кукла од излогот, Presshouse Gallery, Сонома, април 1984
"Американски жени" (самостојна изложба), Photo Center, Сонома, април 1983
Нулта точка, Main Street Gallery, Напа, октомври 1981
Животински инстинкт, Oberon Gallery, Напа, декември 1980
Queen of Hearts Gallery (самостојна изложба), Калистога, јули 1980
Heinz Gallery, Питсбург, Пенсилванија, јуни 1978
Нови цели/нови правци: човековата положба, Atholl McBean Gallery, Сан Франциско, март 1977
Lamkin Camerawork Gallery, Ферфакс, мај 1975

Организатор во Скопје:
Музеј на современата уметност

Одговорен уредник:
Слободанка Парлиќ Баришиќ

Организација на изложбата во МСУ:
Викторија Васев Димеска

Изложбата е организирана во соработка со
Американскиот центар во Скопје

Издава:

Информативната служба на Американската
амбасада
Белград, Кнеза Милоша 46

За издавачот:

Дон Е. Кацка (John E. Katzka)

Одговорен уредник:

Лоренс И. Плоткин (Logens I. Plotkin)

Предговор:

Лора Џ. Силбер (Laura J. Silber)

Превод на македонски:

Филип Корженски

Фотографија на насловната страница:

Дозеф Торшија (Joseph Torshia)

Компјутерска обработка на текстот:

Бранко Богичевиќ

Дизајн и плакат:

Печатница на Американската амбасада во
Белград

април 1989

тираж: 500 примероци

